

Udbannelse, nemlig uden en Skillings Beføstning for ham selv, han faaer jo fri Underviisning, og Søn under Udbannelsen, og selv om han gaar derfra uden Haab om at blive fast Besalingsmand, har han erhvervet sig særdeles gode Kundskaber for sit øvrige Liv og samtidigt aftjent sin Børnepligt. Er der nogensomhelst Mand i hvilkensomhelst anden Livsstilling, der har saa helbige Vilkaar? Og dog skulde det ikke være tilstrækkeligt? Naar det ærede Medlem henviser til Søofficererne, saa skal jeg bemærke, at idet jeg nærer det Haab, at Thinget ogsaa i denne Retning vil fastholde sine tidligere Beslutninger, vil en Søofficerslev ikke kunne bringe det til at blive Officeer før ved sit 23de—24de Aar i det allerheldigste Tilfælde; men vi maae erindre, at i de allerfleste Tilfælde vil han neppe naae det; thi der er et saa stort Misforhold mellem dem, der gaae ud af ældste Klasse, og det Antal, man skal bruge aarligt, at en Secondlieutenant i Gjennemsnit maa vente 4 Aar, inden han faaer Ansættelse; dette Misforhold er ikke tilstede i Landhæren, hvor der er større Udsigt til at faae fast Ansættelse for dem, der gaae gennem Officersskolens næstældste Klasse. Men dette Forslag under Nr. 31 har den store Fordeel, at det indeholder en Regel, som virkelig er ligelig for Alle, som anerkjender Sessjonens Berettigelse til at udskrive, men til kun at udskrive, forsaavidt de Vedkommende ere tjenestedygtige. Det er altsaa af de to Forslag, Nr. 31 og 35, det Forslag, der selvsølgelig maatte foretrakkes, hvis noget af dem maatte foretrakkes. Nu vil jeg bede de ærede Medlemmer om at lægge Mærke til Forslaget Nr. 35, der staaer i Forbindelse hermed. I Lovforslagets § 15 staaer der, at naar man er under 22 Aar, afvises man af Sessjonen, naar man ikke er fuldkommen tjenestedygtig, men nu siger Minbredtallet, at de Vedkommende kunne dog lade sig udskrive paa den Betingelse, at de først begynde at aftjene deres Børnepligt, naar de for en Sessjon ved personligt Møde eller med Vidnesbyrd fra den Afdeling, hvor de ere blevne uddannede, godtgjøre, at de have opnaaet fuldkommen Tjenestedygtighed. Altsaa Paragraphen siger, at de maae ikke udskrives, uden at de ere tjenestedygtige, men Forslaget her siger, at de kunne

lade sig udskrive. Hvad vil det nu egentlig sige? Vil det sige, at unge Mænd, f. Ex. 16aarige, kunne møde paa Sessjonen, og naar saa denne siger: Dig kunne vi ikke bruge, Du er tjenestedygtig, saa skal han kunne sige: Ja, men jeg vil udskrives, og at naar Sessjonen da siger: Ja, vil Du udskrives, ere vi nøbte dertil, saa skal han kunne møde ved en Hærafdeling. Hvorledes skulle Afdelingerne tage det? Ere de pligtige til at tage alle disse unge Mennesker? Det er altfor farefuldt, og det vilde være aldeles uberegneligt, hvad det Aar for Aar vilde koste Staten. Men naar de nu altsaa ikke skulde være pligtige dertil, hvilken Vilkaarlighed kunde der da ikke opstaae, naar Hærafdelingscheferne vare berettigede til at bortvise En og modtage en Anden af alle disse unge Mennesker, som trods Sessjonen have sagt: Jeg vil udskrives, og er det ikke en beshnderlig Ting, at efter § 16 kunne de, der ere 22 Aar og derover, ikke forbre at blive udfkrevne; dem har Sessjonen Ret til at forbigaae og paalægge at møde aarlig i 3 Aar, men de, der ere under 22 Aar, kunne forbre af Sessjonen at blive udfkrevne, og saa møde de efter de Forbindelser og Connectioner, de have, ved en Hærafdeling og kunne blive antagne der. Jeg nærer Frygt for, at dersom man ikke gaar ind paa mit Forslag Nr. 11, vil der være mange Mennesker, der ikke bryde sig om Sessjonen, men gaae directe til en Afdeling efter de Forbindelser, hvori de staae til Afdelingen, og saa faae vi gennem de forskjellige Classer fra Menige opad to forskjellige Slags Folk, og det vil jeg gjerne undgaae. Hvad angaaer Forslaget Nr. 20, kan jeg helbigviis fatte mig kort. Der er ikke, som det ogsaa blev berørt af en foregaaende Taler, fremkommet nogen Indvending af væsentlig Betydning imod mit Forslag at ophæve Waterschouten. Jeg skal begynde med den Indbømmelse til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (E. C. Larsen), at jeg er villig til at stille ved 3die Behandling det Forslag, at Stillingen bortfalder ved Vacance, men det gjør jeg kun, fordi man maa antage, at Vacancen ikke lader længe vente paa sig, og naar det ærede Medlem troer, at vi ved at gaae denne Vej spare Sta-